

Pritožba, ki jo je 2. marca 2023 vložil E. Breuninger GmbH & Co. zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 21. decembra 2022 v zadevi T-260/21, E. Breuninger GmbH & Co./Evropska komisija

(Zadeva C-124/23 P)

(2023/C 155/52)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnik: E. Breuninger GmbH & Co. (zastopnik: R. Velte, Rechtsanwalt)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija

Predlog

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 21. decembra 2022 v zadevi T-260/21, Breuninger/Komisija, v delu, v katerem je bila tožba zavrnjena, družbi E. Breuninger GmbH & Co. KG pa je bilo naloženo plačilo njenih stroškov in stroškov Evropske komisije,
- odloči v zadevnem sporu, sporni sklep pa razglasi za ničen; podredno, če Sodišče v sporu ne bo odločilo, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču, v skladu s sodbo Sodišča, in
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov, ki so nastali v postopku pred Splošnim sodiščem in pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v podporo svoji pritožbi navaja štiri pritožbene razloge:

Prvič, pritožnik trdi, da je Splošno sodišče napačno razlagalo člen 107(1) PDEU. V skladu z njegovim besedilom in ciljem urejanja, bi bilo treba pri presoji učinkov izpodbijanega sklepa izhajati iz konkurence med sektorji stacionarne prodaje blaga, na katere je vplivala omejitev gibanja, ne pa iz obravnavanja, ki izhaja iz celotnega poslovanja podjetij, vključno s sektorji, ki niso bili prizadeti. Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo, da je izpodbijana shema pomoči, zaradi dajanja prednosti zgolj sektorju stacionarne prodaje blaga, na škodo „Multi Channel“ trgovcev, kakršen je pritožnik, povzročila bistveno izkrivljanje konkurence, tako pri stacionarni prodaji blaga, kot tudi pri spletni trgovini.

Drugič, Splošno sodišče naj bi člen 107(3)(b) PDEU razlagalo pravno napačno. Ni upoštevalo, da gre pri členu 107(3)(b) PDEU za izjemo, ki se nanaša na pogoje za uporabo člena 101(1) PDEU. Zaradi te napačne presoje Splošno sodišče ni priznalo, da je Komisija storila napako pri presoji s tem, da pri preizkusu ni upoštevala za konkurenco izkrivljajočih učinkov pomoči. Dalje, selektivna pomoč, kot posledica uporabe merila upravičenosti „izguba prometa na ravni podjetja“, je poleg tega kršila načelo enakega obravnavanja, saj je bil pritožnik neenako obravnavan, čeprav je zaprtje na proizvodni sektor „stacionarna trgovina na drobno“ vplivalo v enakem obsegu, kot na konkurenta, ki so obravnavani prednostno.

Tretjič, Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo in kategoriziralo začasni okvir Komisije, na katerem temelji izpodbijana ureditev pomoči. Začasni okvir ne zahteva, da morajo biti podjetja, ki so prizadeta zaradi omejevalnih ukrepov, ogrožena v svojem obstoju. Namen pomoči ni podpora pomoči potrebnim podjetjem, temveč odobritevčasne pomoči prizadetim podjetjem, da se jim omogoči nadaljnje obratovanje v zadevnih proizvodnih sektorjih in da se izogne stroškovno intenzivnemu in nepovratnemu prestrukturiranju. Začasni okvir zato ne določa obravnavanja na ravni podjetja, temveč obravnavanje proizvodnih sektorjev, ki so jih zaprtja prizadela.

Četrty, pritožnik trdi, da je Splošno sodišče napačno razlagalo tudi načelo sorazmernosti, določeno v členu 5(4) PDEU. Merilo upravičenosti, ki temelji na obravnavanju na ravni podjetja, ni primerno oziroma nujno za doseganje namena sheme pomoči, ki je omogočiti nadaljnje delovanje proizvodnih sektorjev, ki so jih prizadela zaprtja v zvezi s Covidom, z nadomestilom za neplačane fiksne stroške. Resna izkrivljanja konkurence, kot posledica meril upravičenosti, niso primerna za doseganje – zgrešenega – cilja sheme pomoči. Sorazmernosti izpodbijane sheme pomoči ni mogoče utemeljiti zgolj na podlagi zahteve, da se proračunske vire uporablja ekonomično, zlasti zato, ker je pomoč za fiksne stroške zagotovljena stacionarnim trgovcem na drobno ne glede na njihovo produktivnost in kapitalska sredstva.

Pritožba, ki jo je 2. marca 2023 vložil FALKE KGaA zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 21. decembra 2022 v zadevi T-306/21, Falke KGaA/Evropska komisija

(Zadeva C-127/23 P)

(2023/C 155/53)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: FALKE KGaA (zastopnik: R. Velte, Rechtsanwalt)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Zvezna republika Nemčija

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 21. decembra 2022 v zadevi T-306/21, Falke/Komisija, v delu, v katerem je bila tožba zavrnjena (izrek sodbe, točka 1), družbi Falke KGaA pa je bilo naloženo plačilo njenih stroškov in stroškov Evropske komisije (izrek sodbe, točka 2),
- odloči v zadevnem sporu, sporni sklep pa razglasi za ničen; podredno, če Sodišče v sporu ne bo odločilo, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču, v skladu s sodbo Sodišča, in
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov, ki so nastali v postopku pred Splošnim sodiščem in pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v podporo svoji pritožbi navaja štiri pritožbene razloge.

Prvič, pritožnik trdi, da je Splošno sodišče napačno razlagalo člen 107(1) PDEU. V skladu z njegovim besedilom in ciljem urejanja, bi bilo treba pri presoji učinkov izpodbijanega sklepa izhajati iz konkurence med sektorji stacionarne prodaje blaga, na katere je vplivala omejitev gibanja, ne pa iz obravnavanja, ki izhaja iz celotnega poslovanja podjetij, vključno s sektorji, ki niso bili prizadeti. Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo, da je izpodbijana shema pomoči, zaradi dajanja prednosti zgolj sektorju stacionarne prodaje blaga, na škodo „Multi Channel“ trgovcev, kakršen je pritožnik, povzročila bistveno izkrivljanje konkurence, tako pri stacionarni prodaji blaga, kot tudi pri spletni trgovini.

Drugič, Splošno sodišče naj bi člen 107(3)(b) PDEU razlagalo pravno napačno. Ni upoštevalo, da gre pri členu 107(3)(b) PDEU za izjemo, ki se nanaša na pogoje za uporabo člena 101(1) PDEU. Zaradi te napačne presoje Splošno sodišče ni priznalo, da je Komisija storila napako pri presoji s tem, da pri preizkusu ni upoštevala za konkurenco izkrivljajočih učinkov pomoči. Dalje, selektivna pomoč, kot posledica uporabe merila upravičenosti „izguba prometa na ravni podjetja“, je poleg tega kršila načelo enakega obravnavanja, saj je bil pritožnik neenako obravnavan, čeprav je zaprtje na proizvodni sektor „stacionarna trgovina na drobno“ vplivalo v enakem obsegu, kot na konkurente, ki so obravnavani prednostno.